Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж1 80/25
30.1.2025. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Симониде Милорадовић, председника већа, Светлане Бранковић и Душице Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Ђерић, адвокат из Ваљева, против туженог ББ, кога заступа Општинско правобранилаштво општине ... , ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1-45/24 од 17.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 30.1.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица у Кучеву П1-45/24 од 17.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побјаном пресудом ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконит Анекс уговора о раду број 112/454/17 од 22.11.2022. године, закључен између тужиоца и туженог ББ, ВВ. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу тужбеног захтева којим је тражио да се обавеже тужени да тужиоца врати на радно место главног кувара са зарадом која му припада за то радно место по основу Уредбе о коефицијентима за обрачун плата запосленима у јавним службама или на радно место које одговара његовој стручној спреми,знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 175.000,00 динара.

Против пресуде донете у првом степену жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на жалбу.

Испитујући првостепену пресуду на основу члана 386.ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11…10/23) и у границама разлога наведених у жалби Апелациони суд је утврдио да жалба није основана.

У поступку који је претходио доношењу првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1. до 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредба парничног поступка жалба конкретно не указује.

Неосновано се жалбом истиче да је првостепена пресуда донета на основу чињеничног стања које није правилно и потпуно утврђено, као и уз погрешну примену материјалног права.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда тужилац је са III степеном стручне спреме, са туженим закључио уговор о раду на неодређено време број 112-454/07 од 2.4.2007 године, за обављање послова главног кувара (са таксативно наведеним описом послова и правом на увећање коефицијента од 9,85 за додатни коефицијент од 0,36 по основу обављања послова главног кувара). Тужиоцу је наведени уговор о раду са припадајућим анексима, тужени отказао решењем број 550-11-119/19 од 1.2.2019.године. Правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1-75/21 од 6.7.2021. године, поништено је као незаконито решење туженог од 1.2.2019. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Тужени је у складу са обавезом из наведене судске одлуке поступио тако што је тужиоца дана 22.11.2022. године, вратио на рад и са њим закључио оспорени Анекс уговора о раду број 112-454/17 од 22.11.2022. године, којим је чланом 1. измењен Уговор о раду број 112-454/07 од 2.4.2007 године (и то члан 1. и члан 7.) тако што је уговорено да ће тужилац са III степеном стручне спреме, по занимању кувар, обављати послове кувар-посластичар са тачним описом послова (поред осталих и- припрема и обликује све врсте посластица и за свој рад непосредно одговара главном кувару) и да се основна зарада утврђује у новчаном износу за послове за које је закључен овај уговор и то – на име основне зараде износ који се добија множењем коефицијента 10,03 који је дефинисан Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата у јавним службама за то радно место и цене рада која се дефинише Закључком Владе РС у бруто износу од 51.557,78 динара, и констатовано да остале одредбе Уговора о раду број 112-454/07 од 2.4.2007 године, остају неизмењене. Утврђено је да је тужени са текстом оспореног Анекса уговора о раду, тужиоцу доставио и писану понуду за закључење истог у којој је наведено да су разлози за учињену понуду измене и допуне Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог. Из исказа тужиоца саслушаног као парничне странке утврђено је да га је тужени, пре достављања понуде за закључење Анекса уговора о раду обавестио, да је радно место на којем је радио - главни кувар, пре његовог враћања на рад, попуњено и да му из тих разлога и нуде измену уговорених услова рада. Правилником о организацији и систематизацији послова туженог број 511-14-549 од 13.4.2021. године, поред осталих систематизовано је радно место главни кувар (члан 33.) са таксативно наведеним описом послова, радно место-кувар посластичар (члан 34.) са таксативно наведеним описом послова, поред осталих и- припрема и обликује све врсте посластица, као и радно место

помоћни кувар (члан 35.) са таксативно наведеним описом послова, као и да је чланом 43. наведеног Правилника прописано поред осталог, да је за радно место главни кувар потрбна средња школа и једна година радног искуства(тачка 18.),а за радно место кувар посластичар (тачка 19.) само средња школа (није прописано радно искуство) и да је према члану 3. наведеног Правилника, директор туженог одговоран за успостављање унутрашње организације рада.Утврђено је да је тужилац завршио трећи разред образовног профила кувар школске 1997/98 године и да је имао радно искуство прописано чланом 43. тачка 18. наведеног Правилника.

Полазећи од утврђеног чиљеничног стања правилно је по оцени Апелационог суда, првостепени суд закључио да је директор туженог поступио у складу са овлашћењима из члана 171. Закона о раду и члана 3. Правилника о организацији и системтизацији послова и тужиоца распоредио на радно место које је усклађено са његовом стручном спремом и способностима јер је радно место главни кувар већ било попуњено, због чега је тужбени захтев тужиоца одбио и одлучио као у изреци пресуде образлажући своју одлуку јасним разлозима које као правилне прихвата и Апелациони суд.

Оспоравајући правилност утврђеног чињеничног стања као и правилност примењеног материјалног права жалба тужиоца своди се на тврђења: да је тужени у смислу члана 308. ЗПП био преклудиран у достављању доказа-обавештења о понуди за закључење Анекса уговора о раду што доводи у сумњу да је исто накнадно састављено и достављено, да у понуди није наведен конкретан разлог за премештај тужиоца на друге послове и да је одлука суда садржана у ставу другом изреке незаконита јер се тужба може одбацити само због процесних недостатака у поступку претходног испитивања тужбе.

По оцени Апелационог суда жалбени наводи нису основани.

Наиме, тужени је тужиоцу понудио измену уговорених услова рада у смислу члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05...95/18), у складу са којом нормом материјалног права, послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора) ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада и става 2. истог члана закона, која прописује да се под одговарајућим послом у смислу става 1. тачке 1. и 3. овог члана сматра посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду. Одредбом члана 172. став 1. истог закона, прописано је да уз анекс уговора о раду послодавац је дужан да запосленом достави писмено обавештење које садржи: разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме запослени треба да се изјасни који не може бити краћи од осам радних дана и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора. Из садржине наведених норми произлази да је последица поништаја незаконите одлуке о отказу уговора о раду запосленом, реинтеграција запосленог, када је захтев за враћање на рад истакао у парници (као у конкретном случају у парници П1-75/21). Враћање запосленог на рад, по правилу, врши се враћањем на послове за које је запослени са послодавцем закључио уговор о раду, јер је поништајем незаконите одлуке о отказу уговора о раду, он остао на правној снази. У ситуацији када послодавац из оправданих разлога, који се односе на потребе процеса и организације рада,

није у могућности да запосленог врати на послове које је обављао пре доношења незаконите одлуке о отказу уговора о раду, послодавац је овлашћен да запосленом понуди измену уговорених услова рада, али само на начин и у процедури прописаном наведеним правилима из члана 171. и 172. Закона о раду. У конкретном случају са сигурношћу је утврђена чињеница да је тужени у складу са чланом 172. став 1. Закона о раду, уз анекс уговора о раду, тужиоцу доставио писмено обавештење које је садржало разлоге за понуђени анекс уговора, рок у коме треба да се изјасни и правне последице које могу да настану непотписивањем анекса уговора. Супротно наводима жалбе, да је тужени у смислу члана 308. ЗПП био преклудиран у достављању доказа - обавештења о понуди за закључење Анекса уговора о раду а што доводи у сумњу да је исто накнадно састављено и достављено и да у понуди није наведен конкретан разлог за премештај тужиоца на друге послове, првостепени суд је поштујући норму из члана 398. став 2. ЗПП управо извео све парничне радње и расправио сва спорна питања на које му је указао Апелациони суд у решењу Гж1-661/24 од 2.4.2024. године и извођењем овог доказа утврдио битну чињеницу - да је тужиоцу 22.11.2022. године уручена понуда за закључење Анекса уговора о раду (чији је текст саставни део ове понуде), а што потврђује доставница здружена спису са потписом тужиоца, који потпис тужилац није оспорио. Поред тога, у ситуацији када је послодавац из оправданих разлога, који се односе на потребу процеса и организације рада (измена и допуна Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог и чињенице да је радно место главни кувар, са једним извршиоцем), морао да попуни ово радно место након отказа уговора о раду тужиоцу и да је на исто распоређен други запослени пре правноснажности пресуде Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1-75/21 од 6.7.2021. године, а које чињенице су тужиоцу биле познате пре закључења оспореног Анекса, неоснован је жалбени навод да у понуди није наведен конкретан разлог за премештај тужиоца на друге послове. Жалбени навод, да је одлука суда садржана у ставу другом изреке незаконита јер се тужба може одбацити само због процесних недостатака у поступку претходног испитивања тужбе није основан. Наиме, распоређивање запослених у искључивој је аутономији послодавца и у узрочно-последичној вези је са стварним потребама и организацијом рада, те се о распоређивању тужиоца не може одлучивати од стране суда, јер је само послодавац овлашћен да распоређује запослене на конкретна радна места. С тога не спада у судску надлежност обавезивање туженог да запосленог распореди на конкретне послове, па је првостепени суд, правилно одлучио као у ставу другом изреке побијане пресуде јер би у супротном учинио битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. у вези са чланом 16. став 1. ЗПП који, супротно наводу жалбе, прописује да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност.

Како ниједан жалбени навод није довео у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде, Апелациони суд је на основу члана 390. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде, с тим што је потврдио и решење о парничним трошковима садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, јер је исто донето правилном применом одредаба чланова 153, 154. и 162. ЗПП и важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, при чему се жалбом конкретном ни не оспорава висина досуђених трошкова поступка.

Ставом другим изреке ове пресуде, Апелациони суд је применом одредбе члана 165. став 1. ЗПП одбио као неоснован захтев жалиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, јер исти није успео у поступку по жалби.

Председник већа-судија
Симонида Милорадовић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић